

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag
hoorden we over Johannes de Doper
en over Jezus, als het Lam Gods.
Maar twee keer komt er in dit evangelie
ook een zinnetje voor
dat ik eerst niet eens zo in de gaten had.

Namelijk:

'Ook ik kende Hem niet.'

Twee keer zegt Johannes de Doper hier dus over Jezus:

'Ook ik kende Hem niet.'

Wonderlijk, hè!

Dat Johannes de Doper dat over Jezus zegt.

Terwijl zij toch eigenlijk familie van elkaar waren, neefjes.

Ik denk dat Johannes de Doper hier zoiets wil zeggen als:

'Ik kende Jezus natuurlijk wel

als mijn zes maanden jongere neefje.

Maar nu weet ik pas werkelijk wie Hij is.

Toen ik Hem mocht dopen in de rivier de Jordaan

en toen ik de Heilige Geest als een duif op Hem zag neerdalen.

Toen wist ik ineens dat Hij werkelijk ook de Zoon van God was!'

Ik moest even aan het volgende denken:

Mijn eigen broers en zussen kenden mij

ruim 50 jaar gewoon als hun jongste broertje.

Totdat ik op 56 jarige leeftijd priester werd gewijd.

En ik herinner mij

dat ze daar toen best wel even aan moesten wennen.

En soms denk ik dan ook wel eens,

als ik met mijn broers of zussen

ergens in een restaurant gewoon zit te eten:

'Hoe zullen zij zich voelen

samen met hun jongste broertje,

die nu ineens een priesterboord draagt!'

Maar nogmaals,
hoe gingen de ogen open van Johannes de Doper
om te zien dat zijn zes maanden jongere neefje Jezus,
niet alleen zijn neefje was,
maar werkelijk de Zoon van God?
Dat was dus toen hij Jezus mocht dopen
in de rivier de Jordaan.
Want wat gebeurde er toen!
Toen ging de hemel open.
En toen daalde de Heilige Geest als een duif
op Jezus neer.
En dan staat er ook nog
dat de Heilige Geest als een duif op Jezus
zelfs bleef rusten.
Ook dat is zo bijzonder.
Niet even neerdalen en weer wegvliegen.
Nee, de Heilige Geest bleef op Jezus rusten.
En toen kwam uit de hemel een stem:
'Gij zijt mijn Zoon, de geliefde,
in U heb ik mijn welbehagen.
Dat is wat Johannes de Doper meemaakte
toen hij Jezus doopte in de rivier de Jordaan.

En nu, een dag na deze Doop,
zegt Johannes dan over Jezus:
'Zie, het Lam Gods dat de zonde van de wereld wegneemt.'
Johannes is tot volledig inzicht gekomen.
Nu kent hij Hem echt!

Ook wij mogen Jezus leren kennen
als het Lam Gods.
Maar Jezus is ook de leeuw van Juda.
Een lam en een leeuw.
Maar wie was Jezus nu werkelijk?
Wel, voor ons en voor God zijn Vader
is Jezus als een Lam.
Een lam is iets heel liefelijks.

Daarom gebruik ik zelf ook nogal eens graag
het verkleinwoord: een Lammetje.
Jezus als het Lammetje van God.
Geboren als een kleine baby, als de Zoon van Maria,
in die stal in Bethlehem.
Maar voor de vijand, voor het kwaad,
is Jezus als de leeuw van Juda.
Als een leeuw vecht Jezus tegen het kwaad.

Ik moet dan altijd even aan het volgende denken.
In mijn eerste parochie waar ik als priester mocht werken,
in de kop van Noord Holland,
was de voorzitter van ons parochieteam
een jonge vader,
die heel vriendelijk en zachtmoedig was.
Maar voor zijn dagelijks werk,
werkte hij bij de politie
en had hij te maken met zware criminaliteit
en al dat soort dingen.
Ik vond dat altijd zo'n wonderlijke combinatie.
Voor ons was hij als een lam,
vriendelijk en zachtmoedig.
Maar op zijn werk bij de politie,
moest hij vaak hardhandig optreden.
Als een leeuw.

Tot slot.
Johannes de Doper zei dus eerst:
'Ook ik kende Hem niet.'
Maar toen hij de Heilige Geest
als een duif op Jezus zag neerdalen
toen zag hij ineens:
Dit is de Zoon van God, het Lam Gods.

Ik hoop dat ook onze ogen eens geopend zullen worden
om van elkaar te zien
wie werkelijk mogen zijn.
Niet alleen maar elkaars medemensen dus.

Maar wat wij ook werkelijk mogen zijn:
Schepselen Gods.
En door Jezus Christus mogen wij ook
kinderen Gods zijn.
Mogen wij ook God 'Onze Vader' noemen.
Kunnen wij ook zo naar elkaar kijken?

En hoe kijken wij naar de Bijbel?
Ik hoop dat we ook mogen zien
dat de Bijbel niet alleen maar een boek is
dat je in de winkel kunt kopen,
maar dat dat ook het boek is
waardoor God tot ons hart wil spreken.
Gods Woord!
En dat brood en wijn niet alleen maar iets zijn
om heel vriendelijk met elkaar te delen.
Maar dat daarin ook God werkelijk zijn liefde
aan ons wil geven:
Het Lichaam en Bloed van het Lam Gods,
dat de zonden van de wereld wegneemt.

'Ook ik kende Hem niet!'
Dat is was Johannes de Doper eerst zei.
En misschien wij ook wel.
Maar nu hoop ik dat onze ogen
werkelijk open mogen gaan
door Gods liefde,
door Gods Heilige Geest.
En dat we mogen zien wie Hij is.
En wie ik zelf ben,
een schepsel Gods, een kind van God.
En wie mijn naasten werkelijk zijn,
medescheepselen Gods, kinderen van God.